EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 25.6.2020
COM(2020) 287 final

2020/0134 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU SOOVITUS,

mis käsitleb Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutist piiramist

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

10. märtsil 2020 rõhutasid ELi riigipead ja valitsusjuhid vajadust ühise tegutsemise järele COVID-19 pandeemia küsimuses. 16. märtsil 2020 võttis komisjon vastu teatise,[1] milles soovitas ajutiselt piirata mittehädavajalikku reisimist kolmandatest riikidest EL+ alale[2]. 17. märtsil 2020 leppisid ELi riigipead komisjoni soovituse alusel kokku kooskõlastatud tegevuses ELi välispiiridel. Pärast seda on kõik ELi liikmesriigid (välja arvatud Iirimaa) ja Schengeni lepinguga ühinenud riigid (edaspidi „liikmesriigid“) võtnud vastu riigisisese otsuse reisimispiirangu rakendamiseks[3].

8. aprillil 2020[4] ja 8. mail 2020[5] võttis komisjon vastu veel kaks järelteatist. Viimases teatises kutsus komisjon liikmesriike üles pikendama reisimispiiranguid kuni 15. juunini 2020.

Siseministrid arutasid 5. juuni 2020. aasta kohtumisel, kui kaua tuleks kolmandate riikide kodanike suhtes kehtestatud ELi sisenemise piiranguid kohaldada, samuti arutati kriteeriume ja meetmeid, mida tuleks kohaldada, kui sellised piirangud otsustatakse üksikute kolmandate riikide suhtes järk-järgult kaotada. Kooskõlas 15. aprillil avaldatud ühtse Euroopa tegevuskavaga COVID-19 leviku tõkestamiseks võetud meetmete lõpetamise suunas[6] jõuti üksmeelele, et kõigepealt tuleb kaotada piirikontroll sisepiiridel ja seejärel järgida ühtseid tegutsemispõhimõtteid, et järk-järgult kaotada Euroopa Liitu mittehädavaliku reisimise piirangud. Komisjonil paluti teha ettepanek edasiste kooskõlastatud sammude kohta, mis põhineksid selgetel kriteeriumidel.

11. juunil 2020 võttis komisjon vastu teatise,[7] milles soovitatakse reisimispiiranguid pikendada kuni 30. juunini 2020 ning esitatakse tegutsemispõhimõtted Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piirangute järkjärguliseks kaotamiseks alates 1. juulist 2020. Käesoleva ettepaneku eesmärk on konkretiseerida need põhimõtted nõukogu soovitusena.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Käesoleva soovituse eesmärk on rakendada poliitikavaldkonnas kehtivaid sätteid, mis reguleerivad isikute kontrollimist ja tõhusa valve teostamist välispiiride ületamisel.

• Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega

Käesolev soovitus on kooskõlas liidu muu poliitikaga, sealhulgas välissuhete ja rahvatervisega seotud poliitikaga.

---

1 COM(2020) 115, 16. märts 2020.

2 „EL+ alasse“ kuuluvad kõik Schengeni liikmesriigid (sealhulgas Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia) ning neli Schengeni lepinguga ühinenud riiki. Sellesse kuuluvad ka Iirimaa ja Ühendkuningriik, juhul kui nad otsustavad rakendada sama meedet.

3 Ka Ühendkuningriiki on julgustatud seda ajutist reisimispiirangut rakendama, kuid ta on otsustanud seda mitte teha. Ühendkuningriigi kodanikke tuleb üleminekuperioodi lõpuni kohelda samamoodi nagu ELi kodanikke ja seetõttu reisimispiirang nende suhtes ei kehti.

4 COM(2020) 148, 8. aprill 2020.

5 COM(2020) 222, 8. mai 2020.

6 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

7 COM(2020) 399, 11. juuni 2020.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise leping („ELi toimimise leping“), eriti selle artikli 292 teine lause ja artikli 77 lõike 2 punkt b

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Nõukogu saab ELi toimimise lepingu artikli 292 alusel võtta vastu soovitusi. Selle sätte teise lause järgi teeb nõukogu otsuse komisjoni ettepaneku põhjal kõigil neil juhtudel, mille puhul aluslepingutes sätestatakse, et ta võtab õigusakti vastu komisjoni ettepaneku põhjal.

See kehtib praeguses olukorras, sest ühtne tegutsemine välispiiril nõuab ühist lahendust. ELi toimimise lepingu artikli 77 lõike 1 punktis b on sätestatud, et liit töötab välja poliitika, mille eesmärk on tagada isikute kontrollimine ja tõhusa valve teostamine välispiiride ületamisel. ELi toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punktis b on sätestatud meetmed, mis käsitlevad välispiire ületavate isikute suhtes teostatavat kontrolli. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad ELi toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 kohased meetmed vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt. ELi toimimise lepingu artikli 289 lõike 1 järgi toimub seadusandlik tavamenetlus komisjoni ettepaneku põhjal.

- **Proportsionaalsus**

Käesolevas ettepanekus võetakse arvesse epidemioloogilise olukorra muutumist ja kõiki kättesaadavaid asjakohaseid tõendeid. Kavandatud nõukogu soovituse rakendamise eest jäävad vastutavaks liikmesriikide ja Schengeni lepinguga ühinenud riikide ametiasutused. Seepärast on ettepanek kavandatud eesmärgi saavutamiseks sobiv ega lähe kaugemale sellest, mis on vajalik ja proportsionaalne.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata.

- **Sidusrühmadega konsulteerimine ja mõju hindamine**

Käesolevas ettepanekus võetakse arvesse arutelusid, mida on liikmesriikidega peetud pärast esimeste ajutiste piirangute rakendamist. Mõjuhinnangut ei ole siiski tehtud, kuid ettepanekus võetakse arvesse epidemioloogilise olukorra muutumist ja kõiki kättesaadavaid asjakohaseid tõendeid.

4. MÕJU EELARVELE

Puudub.

2020/0134 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU SOOVITUS,

mis käsitleb Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutist piiramist

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 292 teist lauset ja artikli 77 lõike 2 punkti b,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) 10. märtsil 2020 rõhutasid Euroopa Liidu riigipead ja valitsusjuhid vajadust ühise tegutsemise järele COVID-19 küsimuses.

(2) 16. märtsil 2020 võttis komisjon vastu teatise,[8] milles soovitas mittehädavajalikku reisimist kolmandatest riikidest EL+ alale[9] ajutiselt piirata ühe kuu vältel. 17. märtsil 2020 leppisid riigipead ja valitsusjuhid kokku Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piirangu rakendamises. Seda rakendasid ka neli Schengeni lepinguga ühinenud riiki.

(3) 8. aprillil 2020[10] ja 8. mail 2020[11] võttis komisjon vastu kaks järelteatist, millest mõlemas soovitati pikendada mittehädavajaliku reisimise piiranguid ühe kuu võrra. Kõik Schengeni liikmesriigid ja neli Schengeni lepinguga ühinenud riiki (edaspidi „liikmesriigid“) otsustasid neid pikendusi rakendada, viimati kuni 15. juunini 2020.

(4) 15. aprillil 2020 tutvustasid Euroopa Komisjoni president ja Euroopa Ülemkogu eesistuja „Ühtset Euroopa tegevuskava COVID-19 leviku tõkestamiseks võetud meetmete lõpetamise suunas“[12]. Tegevuskavaga nähakse ette tegutsemine kahes etapis, mille järgi tuleks sisepiirikontroll kaotada kooskõlastatult. Sellest lähtuvalt leevendatakse järk-järgult ajutisi piiranguid välispiiridel ja isikud, kelle alaline elukoht ei ole ELis, saavad taasalustada mittehädavajalikku reisimist ELi.

(5) Konsultatsioonid liikmesriikidega on kinnitanud vajadust veel pisut pikendada välispiiridel kehtivaid piiranguid ning vajadust ühtsete tegutsemispõhimõtete järele nende järkjärguliseks kaotamiseks.

(6) 11. juunil 2020 võttis komisjon vastu teatise,[13] milles soovitati Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piiranguid pikendada kuni 30. juunini 2020 ning esitati tegutsemispõhimõtted Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piirangute

---

8 COM(2020) 115, 16. märts 2020.

9 „EL+ alasse“ kuuluvad kõik Schengeni liikmesriigid (sealhulgas Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia) ning neli Schengeni lepinguga ühinenud riiki. Sellesse kuuluvad ka Iirimaa ja Ühendkuningriik, juhul kui nad otsustavad rakendada sama meedet.

10 COM(2020) 148, 8. aprill 2020.

11 COM(2020) 222, 8. mai 2020.

12 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

13 COM(2020) 399, 11. juuni 2020.

järkjärguliseks kaotamiseks alates 1. juulist 2020. Kõik liikmesriigid on seda tähtaega täiendavalt pikendanud kuni 30. juunini.

(7) Pärast seda on liikmesriigid arutanud kohaldatavaid kriteeriume ja meetodikat.

(8) Käesolev soovitus ei piira liikmesriikide kohustust jätkuvalt kohaldada Schengeni piirieeskirjade[14] artiklit 6, milles sätestatakse sisenemise nõuded kolmandate riikide kodanikele. Eelkõige jääb liikmesriikidele kohustus hinnata igal üksikjuhul eraldi, kas kolmanda riigi kodanikku tuleb pidada ohuks rahvatervisele. Sellega seoses peaksid liikmesriigid tagama tiheda koostöö piirivalveasutuste ja transporditeenuse osutajate vahel.

(9) Piirikontroll ei ole üksnes nende liikmesriikide huvides, kelle välispiiril seda teostatakse, vaid kõigi liikmesriikide huvides, kes on kaotanud piirikontrolli sisepiiridel. Seepärast peaksid liikmesriigid tagama, et välispiiridel võetakse meetmeid kooskõlastatult, et mitte seada ohtu Schengeni ala toimimist.

(10) Otsustamisel selle üle, kas kaotada Euroopa Liitu mittehädavaliku reisimise piirangud, tuleks arvesse võtta epidemioloogilist olukorda ELis, st COVID-19 juhtumite keskmist arvu viimase 14 päeva jooksul 100 000 elaniku kohta. Praegu on ELi keskmine 16 juhtumit.

(11) 58. maailma terviseassambleel 23. mail 2005 vastu võetud rahvusvahelised tervise-eeskirjad (2005) (edaspidi „rahvusvahelised tervise-eeskirjad“) tugevdasid rahvusvahelise tähtsusega rahvatervise hädaolukordadeks valmisoleku ja sellistes hädaolukordades tegutsemise kooskõlastamist Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) osalisriikide vahel, kelle hulka kuuluvad ka kõik liidu liikmesriigid. Rahvusvaheliste tervise-eeskirjade järelevalveraamistikus on kindlaks määratud rahvatervisealase suutlikkuse näitajad, mida Maailma Terviseorganisatsiooni osalisriigid peavad järgima. Andmeid, mida riigid esitavad korrapäraselt selle raamistiku alusel, saab koondada üldiseks punktisummaks, mis näitab üldist reageerimissuutlikkust.

(12) Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piirangu tühistamise otsuste tulemuslikkus sõltub sellest, kas liikmesriigid rakendavad neid ühetaoliselt kõigil välispiiridel. Aluslepingutes on sätestatud kohustus tagada vajalik kooskõlastamine, et mitte seada ohtu Schengeni ala toimimist. Samal ajal, kui rangemad piirangud iseenesest ei ohustaks Schengeni ala toimimist, võib piirangute leevendamine ilma Schengeni ala tasemel kooskõlastamata endas sellist ohtu kätkeda. Seepärast ei tohiks liikmesriik ühepoolselt otsustada tühistada teatava kolmanda riigi suhtes kehtestatud Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piirangut enne, kui teised liikmesriigid on teinud selle riigi suhtes ühetaolise otsuse reisimispiirangute tühistamise kohta.

(13) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt mõjutab käesolev soovitus Taanit. Arvestades et käesolev soovitus põhineb Schengeni *acquis*’l, otsustab Taani kõnealuse protokolli artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu otsuse tegemist käesoleva soovituse üle, kas ta rakendab seda oma riigisiseses õiguses.

[14] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieeskirjad) (ELT L 77, 23.3.2016, lk 1).

(14) Käesolev soovitus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ[15] ei osale; seetõttu käesolev soovitus Iirimaad ei mõjuta.

(15) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev soovitus endast nende Schengeni acquis' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni acquis' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises) tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda[16].

(16) Šveitsi puhul kujutab käesolev soovitus endast nende Schengeni acquis' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni acquis' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)[17] tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ[18] artikliga 3.

(17) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni acquis' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel allakirjutatud protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni acquis' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)[19] tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL[20] artikliga 3.

(18) Olenemata käesoleva soovituse õiguslikust seisundist, mida on kirjeldatud põhjendustes 13–17, on Schengeni ala nõuetekohase toimimise huvides vajalik, et kõik liikmesriigid otsustaksid Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piirangute kaotamise üle ühetaoliselt,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

1. Selleks et määrata kindlaks kolmandad riigid, kelle puhul tühistada praegune Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piirang, peaksid liikmesriigid kohaldama komisjoni 11. juuni 2020. aasta teatises[21] „Kolmas hinnang mittehädavajaliku ELi reisimise ajutise piirangu kohaldamisele" kirjeldatud metoodikat ja kriteeriume. Teatises nimetatud kriteeriumid on seotud epidemioloogilise olukorra ja piiramismeetmete, sealhulgas suhtlemisdistantsi hoidmisega, samuti majanduslike ja sotsiaalsete kaalutlustega.

---

15 Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

16 EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

17 ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

18 Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni acquis' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

19 ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

20 Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni acquis' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

21 COM(2020) 399, 11. juuni 2020.

2. Epidemioloogiline olukord kolmandas riigis peaks vastama järgmistele kriteeriumidele, mis vaadatakse korrapäraselt läbi:

   – viimase 14 päeva jooksul on 100 000 elaniku kohta registreeritud ligikaudu 16 uut COVID-19 nakkusjuhtu või alla selle;

   – samal ajavahemikul on uute nakkusjuhtude arv eelmise 14 päevaga võrreldes stabiilne või väheneb ning

   – kuidas on riik üldiselt reageerinud COVID-19 puhangule, võttes arvesse kättesaadavat teavet selliste asjaolude kohta nagu testimine, järelevalve, kontaktide jälgimine, haiguse leviku tõkestamine, ravi ja aruandlus. Kui andmed selliste aspektide kohta ei ole kättesaadavad, võivad liikmesriigid lähtuda rahvusvaheliste tervise-eeskirjade (IHR) suutlikkusnäitajate keskmisest punktisummast, kui see on suurem kui 50. Arvesse võib võtta ka teavet, mida ELi delegatsioonid on esitanud 11. juuni 2020. aasta teatisele lisatud kontrollnimekirja alusel.

3. Otsustades, kas kolmanda riigi kodaniku suhtes kohaldada Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutist piirangut, peaks määrav tegur olema elukoht sellises kolmandas riigis, mille puhul mittehädavajaliku reisimise piirangud on kaotatud (ja mitte kodakondsus).

4. Konkreetse kolmanda riigi suhtes võib reisimispiirangud tühistada või taaskehtestada lõikes 2 epidemioloogilise olukorra kohta sätestatud tingimuste muutumise korral. Kui olukord kolmandas riigis halveneb kiiresti, tuleks otsus teha kiirkorras.

5. Olukorras, kus kolmanda riigi suhtes jätkuvalt kohaldatakse ajutisi reisimispiiranguid, tuleks siiski lubada hädavajalikku reisimist 16. märtsi[22] ja 11. juuni 2020. aasta teatises[23] ning 30. märtsi 2020. aasta suunistes[24] loetletud reisijate kategooriatele[25]. Liikmesriigid võivad selliste reisijate suhtes kehtestada täiendavaid turvameetmeid, eelkõige juhul, kui nende reis algab suure riskiga piirkonnast.

6. Eelkõige tuleks reisimispiirangust vabastada järgmised isikute kategooriad, sõltumata reisi eesmärgist:

   (a) liidu kodanikud ELi toimimise lepingu artikli 20 lõike 1 tähenduses ja kolmandate riikide kodanikud, kellel on ühelt poolt liidu ja selle liikmesriikide

---

22 COM(2020) 115, 16. märts 2020.

23 COM(2020) 399, 11. juuni 2020.

24 C(2020) 2050, 30 märts 2020.

25 Erikategooria reisijad, kes täidavad olulist ülesannet või kellele reisimine on hädavajalik:

i. tervishoiutöötajad, tervishoiuvaldkonna teadlased ja eakate hoolekande töötajad;
ii. piirialatöötajad;
iii. põllumajandussektori hooajatöötajad;
iv. transporditöötajad;
v. diplomaadid, rahvusvaheliste organisatsioonide töötajad, sõjaväelased ja humanitaarabitöötajad ning elanikkonnakaitse töötajad oma tööülesannete täitmisel;
vi. transiitreisijad;
vii. reisijad, kes reisivad mõjuvatel perekondlikel põhjustel;
viii. inimesed, kes vajavad rahvusvahelist kaitset või reisivad muudel humanitaarsetel põhjustel, järgides tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet;
ix. kolmanda riigi kodanikud, kes reisivad õppimise eesmärgil;
x. kõrgelt kvalifitseeritud võõrtöötajad, kui nende töötamine on majanduslikust seisukohast vajalik ning tööd ei saa edasi lükata või teha välismaal.

ning teiselt poolt nende kolmandate riikide vahel sõlmitud lepingute alusel liidu kodanikega samaväärne vaba liikumise õigus, ja nende pereliikmed[26];

(b) kolmandate riikide kodanikud, kes on pikaajalised elanikud pikaajaliste elanike direktiivi[27] tähenduses, ja isikud, kes on saanud elamisõiguse muude ELi direktiivide või riigisisese õiguse alusel või kellel on riigi välja antud pikaajaline viisa, ja nende pereliikmed.

Liikmesriigid võivad siiski võtta vajalikke meetmeid, näiteks nõuda, et inimesed, kes pöörduvad tagasi piirkonnast, mille suhtes kehtib ajutine reisimispiirang, kohaldaksid eneseisolatsiooni või samalaadseid meetmeid, tingimusel et liikmesriik kehtestab samad nõuded ka oma kodanikele.

7. Vastastikkust tuleks hinnata korrapäraselt ja igal üksikjuhul eraldi, eelkõige kui kolmanda riigi nakatumismäär on ELi keskmisest madalam.

8. Neid meetmeid peaksid rakendama kõik liikmesriigid kõigil välispiiridel. Liikmesriigid peaksid püüdma kohaldada kõiki meetmeid ühetaoliselt.

9. Schengeni ala nõuetekohase toimimise huvides ei tohiks liikmesriik ühepoolselt otsustada tühistada konkreetse kolmanda riigi suhtes kehtestatud Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piirangut enne, kui teised liikmesriigid on rangelt kooskõlastatud viisil samuti otsustanud selle piirangu tühistada.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

[26] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ (mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ) artiklite 2 ja 3 tähenduses (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77).

[27] Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT L 16, 23.1.2004, lk 44).